

§ 2. Uproszczone rozliczeniami mogą być objęte roboty budowlano-montażowe rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 1955 r., a dotychczas nie rozliczone.

§ 3. Uproszczone rozliczenia dzielą się na:

- 1) uproszczone rozliczenia całkowite,
- 2) uproszczone rozliczenia częściowe.

§ 4. 1. Uproszczone rozliczenia całkowite dotyczą obiektów, których budowę rozpoczęto przed dniem 1 stycznia 1955 r. i zakończono całkowicie do dnia 31 grudnia 1955 r.

2. Uproszczone rozliczenia częściowe dotyczą elementów konstrukcyjnych lub robót budowlano-montażowych rozpoczętych przed dniem 1 stycznia 1955 r. i zakończonych do dnia 31 grudnia 1955 r. w obiektach, których budowa jest kontynuowana po dniu 31 grudnia 1955 r.

§ 5. Uproszczone rozliczenia całkowite przeprowadza się:

- 1) uznając ostatnią fakturę przejściową zaakceptowaną przez zamawiającego przed dniem wejścia w życie uchwały, w granicach sumy objętej akceptem za uproszczoną fakturę ostateczną,
- 2) do uproszczonej faktury całkowitej załącza się odpis protokołu odbioru robót.

§ 6. Uproszczone rozliczenia częściowe przeprowadza się, jak następuje:

- 1) wartość elementów konstrukcyjnych i robót zakończonych do dnia 31 grudnia 1955 r. ustaloną w ostatniej fakturze przejściowej za ten okres uznaje się za ostateczną,
- 2) elementy konstrukcyjne i roboty budowlano-montażowe kontynuowane po dniu 31 grudnia 1955 r. powinny być rozliczane według zasad fakturowania miesięcznego.

§ 7. 1. Postanowienia uchwały nie stanowią przeszkody do rozliczenia robót fakturami ostatecznymi w przypadkach złożenia takich faktur przez wykonawców do banku finansującego w terminie do dnia 31 grudnia 1956 r., o ile należności objęte fakturami ostatecznymi nie uległy prekluzji.

2. Generalni wykonawcy robót, którzy posiadają faktury ostateczne tylko od części podwykonawców, mogą rozliczać całość robót objętych generalnym wykonawstwem częściowo w oparciu o faktury ostateczne podwykonawców, a częściowo o faktury uproszczone.

§ 8. Tryb i sposób przeprowadzenia rozliczeń ustali Minister Budownictwa w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

65

ZARZĄDZENIE Nr 24 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 stycznia 1957 r.

w sprawie zlecenia Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów czasowego wykonywania niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów.

Na podstawie § 24 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), zarządza się, co następuje:

§ 1. Do czasu ostatecznego zakończenia prac nad nowelizacją przepisów o zakresie planowania gospodarczego, nie przejętego przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów, zleca się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów wykonywanie do dnia 30 czerwca 1957 r. uprawnień Prezesa Rady Ministrów, określonych w §§ 6, 13, 18, 20 i 23 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), a w szczególności:

- 1) wydawanie zezwoleń na nabycie nieruchomości przez wykonawców narodowych planów gospodarczych — na podstawie art. 5 dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. z 1952 r. Nr 4, poz. 31);
- 2) wydawanie zezwoleń na niezwłoczne objęcie nieruchomości przez wykonawcę narodowych planów gospodarczych — na podstawie art. 6 dekretu wymienionego w pkt 1;
- 3) określanie przypadków, w których wyrażenie zgody na przekazanie nieruchomości może być uzależnione od dokonania inwestycji zastępczych — na podstawie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1949 r. w sprawie przekazywania nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. Nr 47, poz. 354);

- 4) decydowanie w razie braku porozumienia naczelnych organów administracji co do przekazania nieruchomości lub dokonania inwestycji zastępczych, jak również w przypadku zgłoszenia żądania przekazania nieruchomości przez kilka naczelnych organów administracji — na podstawie §§ 12, 13 i 19 rozporządzenia wymienionego w pkt 3;
- 5) decydowanie w przypadkach, gdy władza naczelną posiadaczka nieruchomości odmówiła przekazania albo nie udzieliła odpowiedzi na wniosek przekazania nieruchomości spółdzielni produkcyjnej — na podstawie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1951 r. w sprawie przekazywania rolniczym spółdzielniom produkcyjnym nieruchomości rolnych, stanowiących własność Państwa (Dz. U. Nr 10, poz. 77);
- 6) wydawanie przepisów o gospodarowaniu artykułami obrotu i zaopatrzenia ogólnie obowiązujących — na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzeniem (Dz. U. Nr 44, poz. 301);
- 7) poddawanie przepisom wymienionego w pkt 6 dekretu artykułów obrotu lub zaopatrzenia objętych innymi przepisami — na podstawie art. 14 ust. 2 dekretu wymienionego w pkt 6;
- 8) ustalanie ogólnych warunków dostaw pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej — na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 16, poz. 87);
- 9) sprawowanie nadzoru nad Główną Komisją do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw, utworzoną rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na wła-

sność Państwa (Dz. U. Nr 16, poz. 62 z późniejszymi zmianami);

10) zlecenie komisjom planowania gospodarczego przy prezydiach rad narodowych zadań w zakresie:

- a) opiniowania planów centralnych,
- b) kontroli wykonania planów centralnych,
- c) koordynowania zagadnień gospodarczych planu centralnego —

na podstawie § 1 ust. 4 uchwały nr 539 Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1955 r. w sprawie zakresu działania i organizacji terenowych komisji planowania gospodarczego (Monitor Polski Nr 73, poz. 904);

11) określanie szczegółowego zakresu i trybu postępowania terenowych komisji planowania gospodarczego, zakresu organizacji i trybu postępowania rad naukowo-ekonomicznych i zespołów społecznego aktywu gospodarczego oraz organizacji i podziału czynności aparatu wykonawczego komisji planowania gospodarczego — na podstawie § 41 uchwały Rady Ministrów wymienionej w pkt 10.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

66

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 stycznia 1957 r.

w sprawie podwyższenia sum ubezpieczenia niektórych budynków, stanowiących własność społeczną.

Zgodnie z § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 marca 1951 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia budynków (Dz. U. Nr 21, poz. 168) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sumy ubezpieczenia budynków podlegających obowiązkowemu ubezpieczeniu, stanowiących własność:

- 1) Państwa i jednostek gospodarki uspołecznionej, z wyjątkiem rolniczych spółdzielni produkcyjnych;
- 2) organizacji społecznych, zawodowych i politycznych;
- 3) instytucji, w których udział majątkowy Państwa wynosi ponad 50%,

podwyższa się do wysokości 100% kosztów budowy obliczonych w sposób określony w § 10 ust. 1 rozporządzenia Mini-

stra Finansów z dnia 28 marca 1951 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia budynków (Dz. U. Nr 21, poz. 168).

§ 2. Uchyła się zarządzenie Ministra Finansów z dnia 18 stycznia 1955 r. w sprawie ustalenia wysokości obowiązkowego ubezpieczenia budynków w miastach (Monitor Polski Nr 13, poz. 134) oraz zarządzenie Ministra Finansów z dnia 12 stycznia 1956 r. w sprawie ustalenia wysokości obowiązkowego ubezpieczenia budynków w miastach (Monitor Polski Nr 8, poz. 111) w części unormowanej w niniejszym zarządzeniu.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

67

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 25 października 1956 r.

w sprawie utworzenia Urzędu Celnego w Chochołowie.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 14 lutego 1952 r. o ustroju i zakresie działania administracji celnej (Dz. U. Nr 10, poz. 53) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Urząd Celny w Chochołowie.

§ 2. Do zakresu działania Urzędu Celnego w Chochołowie należy: kontrola legalności obrotu towarowego z zagranicą w ruchu osobowym i towarowym, zwalczanie przestępczości celnej, wymiar i pobór należności celnych oraz kontrola dewizowa osób przekraczających granicę.

§ 3. 1. Miejscem urzędowania Urzędu Celnego jest m. Chochołów.

2. Czas urzędowania w Urzędzie Celnym w Chochołowie jest dostosowany do godzin otwarcia przejścia granicznego.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 listopada 1956 r.

Minister Handlu Zagranicznego: *w z. Cz. Bajer*

68

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 14 stycznia 1957 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 11 grudnia 1953 r. w sprawie zaliczenia poszczególnych terenów do bażantarni, zwierzynców oraz rezerwatów.

Na podstawie art. 1 ust. 5 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o prawie łowieckim (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 300 i z 1955 r. Nr 18, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do zarządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 11 grudnia 1953 r. w sprawie zaliczenia poszczególnych terenów do bażantarni, zwierzynców oraz rezerwatów (Monitor

Polski z 1953 r. Nr A-113, poz. 1479, z 1955 r. Nr 120, poz. 1588 i z 1956 r. Nr 4, poz. 34) w części dotyczącej zwierzynców skreśla się pkt 2 lit. a).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *w z. T. Rykowski*